

El Bovet

Vacarisses

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Zona del Palà, a l'altra banda de l'urbanització el Palà - can Xoles
Emplaçament Al km 35,5 de la ctra. C-58 camí en direcció sud, uns 400 m

Coordenades:

Latitud: 41.60212
Longitud: 1.8725
UTM Est (X): 406043
UTM Nord (Y): 4606215

Classificació

Número de fitxa 08291 - 14
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVI-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Observacions protecció: Clos tancat
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 001201100DG00F
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dv., 09/04/2010 - 02:00

Descripció

Gran casal construït a partir de 1940, i en les dècades posteriors, sobre l'antic mas Bovet, del qual pràcticament no se n'han conservat vestigis. El conjunt està situat sobre un petit promontori que domina la vall formada per la riera del Palà, i consta d'un conglomerat de construccions a l'entorn d'un edifici nuclear més alt aixecat sobre l'antic mas, així com d'una àmplia zona enjardinada tancada tot formant un clos. La construcció principal és de planta més o menys rectangular, amb planta baixa, dos pisos i golfes, i està rematada amb una torratxa i merlets. Les parets són d'obra vista, fets de maons i totxanes sense arrebossar, cosa que li confereix un estil molt particular. Una altra particularitat és que totes les façanes presenten galeries en gairebé totes les plantes, i aquestes són de diferents estils constructius (amb obertures rectangulars, amb arcades, etc). La façana principal, orientada a llevant, té diverses obertures emmarcades amb maó i una galeria superior amb una barana d'obra calada. L'edifici tan sols ha conservat part de les parets mestres de l'antic mas, difícils d'identificar ja que han estat arrebossades. També s'han conservat les cavitats d'alguns cups i el celler amb bótes. Al nord-est de l'immoble principal hi ha una construcció força recent, de planta baixa i amb grans finestrals orientats a llevant, que s'utilitza com a menjador o gran sala per a celebracions. Tota la seva façana està situada sobre un mur que separa la finca de l'exterior, més alt que el nivell del sòl. Al sector sud s'aixequen altres construccions d'un estil similar (fetes amb obra vista i amb presència destacada de galeries). Més al sud, s'estén un ampli jardí arbrat, amb una bassa circular. Al sector sud-oest hi ha una pallissa i una era circular, construïts a la dècada de 1960.

Història

La masia el Bovet es troba documentada ja a les acaballes del segle XVI, quan es té constància de que pertanyia a un monistolenc anomenat Antoni Tries. El 1634 era un mas rònec (i ho devia ser uns quants anys; almenys el 1656 encara consta com a derruït i deshabitat) i pertanyia a la vídua del procurador de l'anterior propietari. Posteriorment passà a mans de diverses propietàries i el 1656 fou adquirit per Josep d'Olzina i Riusech, de Castellbell, que també era propietari dels masos Vidal i Janer. Josep Olzina era fill d'un noble barceloní que va ser delegat de la Generalitat per a preservar el tresor de Montserrat. De Josep passà al seu fill, Jeroni Olzina, doctor en dret, que el va vendre el 1678 a Isidre Padró, pagès de Castellbell. Aquest el va vendre a Simó Grau, pagès de Vacarisses, el qual el vengué el 1697, junt amb els masos Vidal i Janer, a l'abat de Montserrat. El 1711 Josep Palà, que també posseïa el mas veí del Palà, comprà els tres masos al monestir montserratí. El 1719 els tutors del seu fill van revendre els masos novament al monestir, i un any més tard el comprà Valentí Viladoms, de la parròquia de Santa Maria del Vilar. Es coneixen les afrontacions del mas l'any 1727. Valentí Viladoms deixà en herència el mas al seu fill Macià, que el 1759 constava com a propietari juntament amb el seu fill Joan. L'any 1875 el mas pertanyia a Josep Bouvet, que li donà el nom actual. A mitjan segle XIX, en un moment de desgavell del sistema monetari durant el regnat d'Isabel II, en una cova prop del Bovet s'hi va fabricar moneda falsa. Per aquest motiu els mossos d'esquadra van detenir el masover de la casa, Josep Vila. De les construccions originàries del mas pràcticament no en queda res. L'any 1939, després de la Guerra Civil, el Bovet era un mas de dimensions modestes. La seva propietària quedà viuda i el vengué a Miquel Segarra, el qual hi va portar a terme dràstiques reformes en l'estil molt particular que actualment caracteritza el casal. Des de la dècada de 1940, i en diferents etapes fins èpoques ben recents, s'hi han afegit les construccions que han engrandit molt considerablement el conjunt. Les estructures metàl·liques al damunt de la torratxa corresponien a un aerogenerador, el qual va proporcionar durant molts anys electricitat a la casa mitjançant l'energia eòlica.

Bibliografia

AA.DD. (2006). Catàleg de masies i cases rurals susceptibles de recuperació o preservació. Ajuntament de Vacarisses; Associació Catalana de Municipis i Comarques; SART-FEC, Universitat de vic, fitxa 2

HERNÁNDEZ, Àngel Manuel (2009). Pàgines vacarissanes, p. 272-275

VALLS i PUEYO (1996). "Els masos Bovet, Janer i Vidal", Balcó de Montserrat, núm. 331 (març)

VALLS i PUEYO (1998). "Els Olzina del mas Bovet", Balcó de Montserrat, núm. 358 (juny)

